

MUDr. Marián Hošek

náměstek ministra pro sociální služby, veřejnou správu
a sociálně-právní ochranu

V Praze dne 19. března 2010

Č.j.: 2010/19976-21

2010/18460-21

Vážená paní předsedkyně,

z pověření pan ministra odpovídám na Vaše e-mailové podání na Úřad vlády České republiky z 3. 3. 2010 a 10. 3. 2010.

Chtěl bych Vás ubezpečit, že pan ministr, i já osobně, si velmi vážíme všech pěstounů, kteří působí ve všech formách náhradní rodinné péče. Touto cestou bych chtěl osvětlit důvody zamítavého stanoviska Ministerstva práce a sociálních věcí k některým Vaším návrhům, zejména souběhu výdělečné činnosti s pobíráním odměny pěstouna ve zvláštních případech, resp. nárok na peněžitou pomoc v mateřství při poskytování odměny pěstouna ve zvláštních případech.

Důvodem je skutečnost, že odměna pěstouna ve zvláštních případech podle § 40a zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, se považuje za plat pro účely nemocenského a důchodového pojištění, a je z této odměny pěstouna jak úřadem práce, tak pěstounem odváděno pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění. Právě odměna pěstouna ve zvláštních případech byla zavedena v souvislosti se zvýšením sociální ochrany těch pěstounů, kteří se celodenně věnují péči alespoň o 3 děti svěřené jim do pěstounské péče, event. o alespoň jedno zdravotně postižené dítě, a nejsou proto výdělečně činní. Je tak zabezpečeno rovné postavení těchto pěstounů s pěstouny vykonávajícími pěstounskou péči v zařízeních pro výkon pěstounské péče. Všem pěstounům jsou tak zachovány výhody v jiných oblastech, které mají ostatní výdělečně činné osoby, zejména pak jejich zabezpečení v nemoci a ve stáří.

V případě, že pěstoun je výdělečně činný, a proto nesplňuje podmínky nároku na odměnu pěstouna ve zvláštních případech, náleží mu vždy odměna pěstouna podle § 40 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů (tj. ve výši 3 126 Kč měsíčně na každé dítě svěřené do pěstounské péče).

Současná právní úprava odměňování pěstounů dává možnost při výkonu pěstounské péče být současně výdělečně činným; zachovává jim možnost profesního růstu, seberealizace a po skončení pěstounské péče jim umožňuje navázat tak na svou původní profesní kariéru.

Pokud jde o dávky nemocenského pojištění nahrazující mzdu nebo plat (nemocenské, peněžitá pomoc v mateřství, ošetřovné), jsou dávkami, které náleží místo mzdy, protože zaměstnanec (pojištěnec) ve stanovených situacích nemůže pracovat, a nenáleží mu proto mzda nebo plat. (Ustanovení § 16 zákona o nemocenském pojištění výslovně stanoví, že není nárok na výplatu dávky nemocenského pojištění v době, po kterou vykonává činnost, ze které dávky náleží.) Z logiky věci tedy vyplývá, že nelze poskytovat odměnu pěstouna ve zvláštních případech a současně pobírat peněžitou pomoc v mateřství odvozenou od této odměny pěstouna ve zvláštních případech. Na druhé straně lze poskytovat peněžitou pomoc v mateřství vedle odměny pěstouna podle § 40 zákona o státní

sociální podpoře (tj. 3126 Kč na každé dítě v pěstounské péči), pokud peněžitá pomoc v mateřství náleží místo příjmu pěstouna z jeho výdělečné činnosti.

Tento přístup k řešení odměňování pěstounů nelze považovat za diskriminující, ale naopak pěstouny zvýhodňuje ve srovnání s ostatními rodiči. I při návrhu odměňování pěstounů je nezbytné respektovat základní principy konstrukce sociálních dávek a jejich vzájemné vazby.

Věřím, že Vás toto moje vysvětlení uspokojí.

S pozdravem

Vážená paní

Klára Hesounová Měkutová, DIS.

Předsedkyně výkonné rady Asociace náhradních rodin ČR

Klimentská 1246/1
110 00 Praha 1